

er optaget paa Finanslovens § 26, II., B., 18. Det er et Spørgsmaal, der har overordentlig stor Betydning for de Mennesker, som ere interesserede i, at denne Havn vedligeholdes paa en saadan Maade, at den virkelig kan være til Gavn for dem. Forholdet er imidlertid det, at Havnen er fuldstændig ødelagt. Den kan styrte helt sammen ved den første stærke Storm, vi faa, eller ved en eventuel Isgang. Havnen kan altsaa ikke yde Fiskerne, hvad den skulde yde dem, de have intet virkeligt Læ for deres Baade, og det er aldeles nødvendigt, at Havnen bliver ombygget, hvis den virkelig skal blive det, som en Havn bør være. Fiskerne have i Fjor indgivet et Andragende til Ministeriet for de offentlige Arbejder om at faa et Laan eller et Tilskud fra Statskassen, stort 15,500 Kr., til en fuldstændig Ombygning af Havnen. Det glæder mig at se, at dette Andragende delvis er taget til Følge; og jeg takker den højtærede Minister for offentlige Arbejder for den Interesse, han derved synes at vise for disse Fiskere. Der er paa Finanslovsforslaget optaget ikke et Laan, men et rent Tilskud til Havnen, stort 7,750 Kr. Jeg gentager, at det er glædeligt, og jeg takker den ærede Minister for den Velvillie, der her er vist, men jeg er dog noget bange for, at det, her foreslaas ydet, ikke slaar til. Forholdene ude i Espergærde ere nemlig saaledes, at det, der skal gøres, er ikke en Reparation eller en Tilbygning til Havnen, men man maa have en helt ny Havn. Den gamle truer med at styrte sammen, Molerne mangle Sten, Pælene ere raadne, Sandet gaar igennem og har opfyldt Havnen, saa, at hvor der tidligere var 6—7 Fod dybt Vand, findes der nu ikke mere end $\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$ Fod Vand, og det er klart, at en Havn af den Beskaffenhed er saa godt som ingen Havn. Der kan ikke undværes en Havn paa det Sted, der maa være et Tilflugtssted for Fiskerne og for Lystfartøjer, der tilhøre Landligerne derude, saavel som for de af Marinens mindre Fartøjer, som skulle holde Øvelser i Sundet, som de tidligere have gjort. Forholdet er altsaa det, at der paa Finanslovsforslaget er til Opførelse af en ny Havn paa det paagældende Sted foreslaaet bevilget et Tilskud stort Halvdelen af det Beløb, der tiltrænges, til at faa Havnen genopført, og det takker jeg som sagt for, men jeg tror paa den anden Side ikke paa, at det vil være tilstrækkeligt. Jeg tror, at Lovgivningsmagten her kommer til at strække sig noget videre, og jeg skal da tillade mig at foreslaa, at man enten for-

højer det paa Finanslovsforslaget tilbødte Tilskud til $\frac{2}{3}$ af, hvad en ny Havn vil koste, eller at man gaar en anden Vej, fastholder et Tilskud paa Halvdelen af Beløbet og saa yder Fiskerne derude Resten af det Beløb, de behøve, som et rentefrit Laan. Denne Rest vil dreje sig om 5,500 Kr. Forholdet er det, at saavel Frederiksborg Amtsråd som Tikøb Sogneraad have indset, at Havnen ved Espergærde burde bevares, og at der fra disse Institutioners Side burde gøres noget for at overbevise Lovgivningsmagten om, at det var nødvendigt, at Havnen blev bevaret, og der er derfor tilsagt som Tilskud saavel fra Amtet som fra Sogneraadet 500 Kr. fra hver, hvilket altsaa i direkte Tilskud udgør 1,000 Kr. Fiskerne derude eje selv i deres Kasse ca. 1,200 Kr.; sammen med Amtets og Sogneraadets Tilskud udgør det altsaa ialt ca. 2,200 Kr.; lagt sammen med det Tilskud, som er opført paa Finansloven, vil det saa udgøre et saa stort Beløb, at det vil blive 5,500 Kr., som Fiskerne altsaa mangle i at faa Havnen opført.

Nu er Forholdet det, at disse Mennesker meget gerne, hvis de kunde, selv vilde tilskyde det manglende Beløb, eller hvis de kunde vente at faa et Laan i Havnen, meget gerne vilde optage et saadant, eller hvis de kunde vente at faa private til at gøre det, vilde gøre sig Anstrengelser i denne Henseende. Men Forholdet er det, at en Havn er i og for sig et godt Aktiv, naar det søges af en Del Fartøjer, som kunne give en betydelig Indtægt til den, men denne betydelige Indtægt vil i de fleste Tilfælde mangle ved vore Fiskerihavne. Ganske vist ere Fiskerne derude villige til selv at yde et betydelig større Bidrag pr. Aar, end de yde i dette Øjeblik, saa vidt de kunde vente Støtte fra Staten, og det mener jeg kunde bevirke, at man fra Statskassens, fra Regeringens og Rigsdagens Side sagde: Lad os saa give dem enten de $\frac{2}{3}$ af den hele Sum, som skal benyttes dertil, i direkte Tilskud eller lad os laane dem Resten af Pengene, lad os laane dem de 5,500 Kr., som komme til at mangle, saa ere de Mennesker nogenlunde klare, saa have vi bevaret denne Havn, en Havn, som jeg mener det ogsaa har Betydning for os at bevare. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale, at man i det kommende Finansaar tager dette Spørgsmaal op og ser paa, om ikke det vilde være rimeligt, at man ydede enten et større Tilskud, eller man tilsagde Fiskerne et rentefrit Laan af Statskassen og saa paalagde dem, hvad de ere villige til, at betale et større Bidrag aarlig